

Дѣцата въ полето отидоха и исправени като статуи слънчевъ залѣзъ гледать и тихо съ за-таена злоба проклинать. Отъ очи имъ сълзи се ронятъ, по лица имъ на вадички текать. Съ проклятие въ уста тѣ изпрацать послѣдния слънчевъ лжчъ. Проклинать старата година що ги въ неволя намѣри, що имъ щастие не повѣри, що съ утѣха крѣхки имъ сърдца не подслади. Проклинать я загдѣто никому намили-недраги ще ги остави и новата тѣй жалки ще ги завари

Нощта пристѣпва иде, а дѣцата стояйки тамъ никой не видѣ. Прѣгърнати, вжоченели отъ студъ, въ прѣспа навѣти, що остави послѣдни имъ завѣти, тѣ сладичко заспивать и чуденъ сънь засънувать:

Въ скѣпи хубави дрехи облечени, съ косички връзъ рамената имъ разплетени, тѣ стоятъ въ топла стая. Около тѣхъ играчки разни, една огъ друга по-хубави. На масата баници, госби, сладкиши все за тѣхъ оставени. Отъ госбитѣ вкусватъ, баници и сладкиши похапватъ и доволни, сити, съ играчки заигравать. Наиграли се до сита, отивать да спятъ. Креватчета хубави, нови, шарени, сѣкащъ съ ржка не барани, съ топли постелки, съ чисти възглавки сѣ за тѣхъ пригодени, за тѣхъ наредени. Помолватъ се и въ сладка дрѣмка унесени полека заспивать.

Сутриньта на новата година всички се радватъ. Дѣцата съ дрѣнова прѣчка ходять да сурвакать. Пѣтници на пѣтя дѣца замрѣзнали намѣрили, отъ студъ примрѣли и въ кѣщи дано ги съживять донели. . . .